

În fiecare zi cu Isus

*366 de învățături pentru încurajare,
creștere spirituală și victorie personală*

ANDREW WOMMACK

Tradusă din limba engleză de Magda Zaharie

Editura Gold Books

Baia Mare

2024

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WOMMACK, ANDREW

În fiecare zi cu Isus : 366 de învățături pentru încurajare, creștere spirituală și victorie personală / Andrew Wommack ; trad. din lb. engleză de Magda Zaharie. - Baia Mare : Gold Books, 2024

ISBN 978-630-6622-54-2

I. Zaharie, Magda (trad.)

2

Titlul original *Every Day With Jesus: 366 Insights for Encouragement, Spiritual Growth, and Personal Victory*

© Copyright 2009 by Andrew Wommack Ministries, Inc.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Gold Books. Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Gold Books.

Dacă nu este specificat altfel, toate citatele biblice sunt preluate din Fidela 2015 a Bibliei (BTF2015).

Citatele marcate NTLR sunt preluate din Noua Traducere în Limba Română a Bibliei.

Citatele marcate KJV sunt traduse din versiunea în limba engleză a Bibliei King James Version.

În fiecare zi cu Isus: 366 de învățături pentru încurajare, creștere spirituală și victorie personală - Andrew Wommack

Copyright © 2024 GOLD BOOKS, Baia Mare, Liliacului 16

e-mail: contact@goldbooks.ro, www.goldbooks.ro

Traducerea și editarea: Magda Zaharie

Tehnoredactarea: Nicu Zaharie

Corectura: Manuela Rus

ISBN print: 978-630-6622-54-2

Cuvântul era Dumnezeu

Ioan 1:1-5, 14

*La început era Cuvântul și Cuvântul era cu
Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.*

Ioan 1:1

Isus nu a fost doar un om trimis de Dumnezeu, El a fost Dumnezeu. Aceasta este cea mai importantă afirmație din Noul Testament. Toate celelalte adevăruri depind de acest adevăr. Dacă Isus ar fi fost doar un om, atunci, indiferent de cât de bun ar fi fost, viața Lui ar fi putut oferi doar un înlocuitor pentru un alt om. Totuși, deoarece El era Dumnezeu, viața Lui a valorat mai mult decât toate viețile oamenilor de la creație încoaecă. Într-adevăr, viața Lui a avut o valoare mai mare decât suma totală a universului pe care l-a creat.

Orice compromis cu privire la adevărul divinității lui Isus va anula lucrarea Sa de răscumpărare în viața noastră. Isus a fost Dumnezeu manifestat în trup (1 Tim. 3:16). Și totuși, acest Dumnezeu Atotputernic a venit să locuiască într-un trup omenesc. El S-a smerit și a luat chipul unui rob (Fil. 2:7), iar umanitatea Lui L-a făcut cu adevărat unul dintre noi. El a suferit aceleași ispite și presiuni ca și noi (Ev. 4:15). Totuși, divinitatea Sa I-a dat puterea să ne mântuiască pe deplin (Evrei 7:25).

Noi nu trebuie să lăsăm niciodată umanitatea Sa să ne orbească față de adevărul că Însuși Dumnezeul Atotputernic a devenit prietenul nostru (Ioan 15:13-15).

Nu trebuie să lăsăm niciodată divinitatea Sa să ne orbească față de adevărul că El știe exact ce simțim și că El are o grijă profundă față de noi.

Lasă-L pe Duhul Sfânt să îți dea o revelație adevărată a divinității și a umanității Domnului nostru Isus Cristos pe tot parcursul acestui an nou.

Tu ai plinătatea Lui

Ioan 1:16-17

Și din plinătatea Lui noi toți am primit, și har peste har.

Ioan 1:16

Viața creștină nu este ca o poliță de asigurare care se amortizează doar atunci când murim și mergem în cer. Fiecare credincios a primit acum harul și plinătatea lui Dumnezeu, Tot ceea ce este El, noi moștenim acum în duhul nostru născut din nou. În El, suntem compleți (Col. 2:9-10).

Atunci când Îl primim pe Isus ca Domn, suntem transformați instantaneu în duhul nostru (2 Cor. 5:17), dar mulți dintre noi nu suntem conștienți de schimbarea care are loc în noi. Astfel că, noi continuăm să trăim ghidați de simțurile noastre fizice și de mintea noastră naturală și nu suntem conștienți de acea parte născută din nou din noi, care a primit plinătatea lui Dumnezeu.

Tu nu poți să îți vezi sau să îți atingi duhul, pentru că este duh. Duhul tău este acea parte veșnică, invizibilă a ta. Totuși, atunci când alegi să crezi ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu despre tine, vei începe să știi că, în Isus Cristos, tu ai tot ceea ce ți-ar trebui sau ai avea nevoie vreodată. Cuvântul Său este duh și viață (Ioan 6:63) și, pe măsură ce rămâi în Cuvântul Său, vei începe să trăiești din ce în ce mai mult din duhul tău.

În duhul tău, tu ești chiar acum așa cum vei fi toată veșnicia (1 Ioan 4:17). Slavă Domnului! În măsura în care îți înnoiești mintea cu acest adevăr și îl crezi, experimentezi plinătatea lui Dumnezeu în viața aceasta. Proverbe 23:7 spune că tu ești așa cum gândești sau crezi în inima ta.

Rostește rugăciunea din Efeseni 1:15-23 și lasă-L pe Duhul Sfânt să ți-L descopere pe „Cristos în tine, speranța gloriei” (Col. 1:27).

Semnul unui creștin

Ioan 13:31-35

*Prin aceasta vor ști toți că sunteți discipolii Mei,
dacă aveți dragoste unii pentru alții.*

Ioan 13:35

Aceasta este o afirmație uimitoare a lui Isus! Trăsătura distinctivă a unui creștin, conform Capului întregii creștinătăți, este dragostea noastră unii pentru alții. Acest lucru nu pare să fie cunoscut pe scară largă în biserica de astăzi. A avea o dragoste adevărată pentru alți credincioși nu este o prioritate pentru majoritatea creștinilor. Și totuși, Isus a spus că acesta este cel mai important lucru care le va arăta necredincioșilor că El este real și viu în noi astăzi.

Trupul lui Cristos a investit sume uriașe și efort pentru a ajunge la cei pierduți. Am construit biserici luxoase, am tapițat scaunele și am climatizat auditiile pentru a atrage mai mulți oameni. Am călătorit în jurul lumii și am organizat cruciade în masă. Totuși, dragostea noastră unul pentru celălalt, despre care Isus a spus că Îl va reprezenta cel mai bine pe El, este deficitară sau inexistentă. Avem autocolante pe mașini, dar nu avem dragoste în inimile noastre. Biserica din primul secol nu avea casete, cărți sau videoclipuri. Nici nu au pus autocolante pe fiecare cămilă care traversa pustia. Ei se întâlneau în case, fără beneficiul radioului sau al televiziunii, dar au avut un impact enorm asupra lumii lor cu Evanghelia. Cum a fost posibil acest lucru? Ei aveau dragostea lui Dumnezeu pentru El și unul pentru celălalt.

Iuda a vorbit despre întâlnirile bisericii primare ca fiind „ospete de dragoste creștină” (Iuda 1:12). Dragostea era din belșug și totodată și Evanghelia; există o relație directă între cele două. Alege să fii astăzi o reclamă vie pentru Evanghelia. Pe măsură ce lași ca dragostea Sa să strălucească prin tine atât pentru frații și surorile tale, cât și pentru cei pierduți, necredincioșii vor ști că Isus este viu în tine.

Credința lucrează prin dragoste

Galateni 5:1-6

Fiindcă în Isus Cristos nici circumcizia, nici necircumcizia nu are vreo putere, ci credința care lucrează prin dragoste.

Galateni 5:6

Când eu și Jamie am început lucrarea de slujire, eram atât de săraci încât nu ne permiteam absolut nimic. Mă încredeam cu tot ce știam în Dumnezeu pentru prosperitate, dar ne chinuiam constant. La un moment dat, nu aveam de mâncare decât o pungă de chipsuri Fritos și niște Cola pe care ni le dăduse un prieten. Le-am raționalizat pe parcursul mai multor zile. Apoi, Jamie a luat mașina și ultimii noștri șaptezeci și cinci de cenți și s-a dus la spălătorie. În timp ce ea era plecată, m-am rugat serios. Părea că Domnul nu ne împlinește nevoile. Am spus: „Doamne, mi-aș da mâna dreaptă să o pot hrăni pe Jamie!” El a răspuns imediat: „Eu L-am dat pe Fiul Meu pentru a te hrăni pe tine”. Apoi mi-am amintit de Luca 12:32, care spune: „Nu te teme, turmă mică, pentru că este buna plăcere a Tatălui vostru să vă dea împărăția”.

Aceasta mi-a frânt inima. Mi-am dat seama că am lăsa circumstanțele să mă înșele în privința dragostei lui Dumnezeu pentru noi. Am încercat să operez în credință, dar fără dragoste. M-am pocăit și am primit dragostea lui Dumnezeu. Când s-a întors Jamie, i-am spus că în acea zi vom mânca carne. În acea seară, după biserică, un prieten ne-a invitat la el acasă. El ne-a dat peste patru kilograme de pește, cartofi și alte alimente. Chiar înainte de miezul nopții, ne-am așezat la un ospăț. Ceea ce a fost uimitor a fost faptul că el încercase să ne aducă mâncarea mai devreme în acea zi, dar când a trecut pe lângă apartamentul nostru, mașina noastră lipsea, așa că a presupus că nu era nimeni acasă. Singura perioadă în care mașina noastră a lipsit a fost atunci când Jamie era la spălătorie, spălând hainele, iar Dumnezeu îmi arăta dragoste pe care ne-o poartă. Exact în acel moment când eu am primit dragostea Sa, credința mea a funcționat și nevoia noastră a fost împlinită. Lasă ca dragostea lui Dumnezeu pentru tine să abunde în viața ta și la fel va face și credința ta

Nimic nu este imposibil

Luca 1:26-38

Căci la Dumnezeu nimic nu va fi imposibil.

Luca 1:37

Ce afirmație! Dacă am crede aceasta așa cum a crezut Maria când i-a vorbit îngerul Gabriel, cât de diferită ar fi viața noastră! Noi suntem antrenați încă de după naștere să ne cunoaștem limitele. „Nu poți avea aceasta. Nu pune mâna. Nu băga lucruri în gură. Nu poți atinge focul”. Lista continuă la nesfârșit. De fapt, este un semn de maturitate ca, pe măsură ce creștem, să recunoaștem limitele și să trăim în cadrul lor. Este o realitate a vieții că există limite la orice.

Pe de altă parte, Dumnezeu nu are limite. Atunci când intrăm pe tărâmul puterii Sale supranaturale, trebuie să renunțăm la limitele pe care le-am învățat de-a lungul anilor. Trebuie să ne înnoim mintea cu adevărul că El nu este ca noi. El poate face orice. Avem un Dumnezeu minunat, a Căruia putere este atât de mare, încât noi nici măcar nu o putem înțelege. El a creat universul, iar acest lucru nici măcar nu l-a solicitat puterea. Cu toate acestea, noi ne întrebăm de multe ori dacă situația noastră este prea grea pentru noi. Nu putem vedea cum ne-ar putea El scoate din situația respectivă.

Domnul i-a spus lui Ieremia: „Iată, Eu sunt Domnul Dumnezeu al toată făptura; este ceva prea greu pentru Mine?” (Ieremia 32:27). Răspunsul este un nu răsunător! Singurul lucru care Îl limitează pe Dumnezeu este necredința noastră (Deut. 7:17).

Astăzi, onorează-L pe Dumnezeu crezând că nimic nu este prea dificil pentru El. Indiferent cu ce te confrunți, El este mai mult decât capabil și mai mult decât dornic să te ajute și să te binecuvânteze.

Apără ceea ce este drept

Matei 2:16-23

Atunci Irod, văzând că fusese batjocorit de magi, s-a înfuriat foarte tare și a trimis și a ucis pe toți copiii de la doi ani în jos, care erau în Betleem și în toate împrejurimile lui, conform timpului pe care îl aflase în amănunțime de la magi.

Matei 2:16

Satana a fost adevăratul motivator din spatele acțiunilor lui Irod. Încă de când Dumnezeu a profetizat pentru prima dată că „sămânța” unei femei îi va zdrobi capul, Satana a căutat să găsească și să distrugă această „sămânță” (Gen. 3:15). Această „sămânță”, desigur, a fost Isus, Domnul și Mântuitorul nostru.

Se pare că Satana poate percepe când Dumnezeu face o mișcare importantă pe pământ. În zilele în care s-a născut Moise, Satana l-a îndemnat pe Faraon să omoare toți băieții sclavilor israeliți. După ce s-a născut Isus, Satana l-a motivat pe Irod să omoare toți băieții din Betleem. El încerca, fără îndoială, să elimine această „sămânță”, pe Cel Care avea să îi zdrobească capul și să îi smulgă toată puterea și autoritatea.

Din nou, astăzi vedem copii uciși în masă. De data aceasta prin avort. Sămânța a venit deja și se înmulțește în fiecare credincios născut din nou, așa că Satana încearcă să omoare oameni înainte ca aceștia să se nască și apoi să fie născuți din nou. El ne atacă și tineretul în moduri fără precedent, prin violență și sinucidere. Oare este posibil ca el să creadă că aceasta este generația care Îl va aduce înapoi pe Isus. Încearcă el, în disperare, să își amâne pieirea distrugând această generație?

Astăzi, trebuie să avem suficient discernământ spiritual pentru a recunoaște că ceea ce li se întâmplă copiilor și tinerilor noștri este un indiciu al unei mari lupte pe tărâmul spiritual. În timp ce ne rugăm: „Vino curând, Doamne Isuse!” trebuie și să susținem ceea ce este corect.

Chiar și Isus S-a pregătit

Luca 2:41-51

Și s-a întâmplat, că după trei zile L-au găsit în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, deopotrivă ascultându-i și punându-le întrebări.

Luca 2:46

Aceasta este singura consemnare biblică a copilăriei lui Isus; și totuși, putem învăța multe lucruri din această scurtă relatare. La vârsta de doisprezece ani, înțelepciunea Sa i-a uimit pe bărbații care își petrecuseră toată viața studiind Scripturile (v. 47). Reține că Isus nu a avut acces deplin la un exemplar al Bibliei, așa cum avem noi astăzi. El primea cunoștințe prin revelație de la Tatăl Său Ceresc, dar trebuia să meargă la sinagogă pentru a citi pergamentele Cuvântului lui Dumnezeu.

Chiar și la vârsta de doisprezece ani, Isus avea o înțelegere clară despre adevăratul Său Tată și a motivului pentru care venise în lume (v. 49). Cu toate acestea, El le pune și întrebări învățaților (v. 46). Acest lucru este uimitor când realizezi că în el sunt toate bogățiile înțelepciunii și cunoașterii (Col. 2:3). Deși era Dumnezeu, El a deținut un trup fizic uman, cu o minte naturală, care avea nevoie de educație.

Vedem că Isus și-a cunoscut chemarea și scopul încă din copilărie, dar a trebuit totuși să studieze și să Se pregătească pentru lucrarea pe care Îl chemase Dumnezeu să o îndeplinească. El face același lucru și cu tine, pregătindu-te pentru ceea ce te-a chemat să faci.

Dacă nu știi ce ești chemat să faci, întreabă-L pe El chiar astăzi! Apoi, roagă-L să îți arate ce poți face pentru a-ți pregăti mintea și inima pentru tot ceea ce El dorește să realizeze prin tine.

Fii cine te-a creat Dumnezeu să fii

Matei 3:1-12; Marcu 1:1-8; Luca 3:1-18

În acele zile, Ioan Botezătorul a venit în pustia Iudeii și a început să predice.

Matei 3:1, NTLR

Aceste versete consemnează lucrarea de slujire a lui Ioan Botezătorul. El a petrecut treizeci de ani în pustia Iudeii, pregătindu-se pentru această slujire. Apoi, a durat doar aproximativ șase luni înainte ca el să Îl boteze pe Isus și oamenii să înceapă să Îl urmeze pe El. Cu toate acestea, în acele șase luni scurte, Ioan a întors o națiune întreagă la Dumnezeu.

Ioan nu a urmat abordarea obișnuită și nu s-a dus acolo unde erau oamenii. El era în pustie și oamenii veneau la el. El nu avea alte reclame în afară de mărturiile celor care îl auzeau. El nu a fost un evanghelist strălucitor, care purta cele mai noi stiluri ale vremii. El nu a făcut nimic așa cum învățau liderii religioși în seminariile lor că trebuie făcute lucrurile; și totuși, a avut succes. În câteva luni, el a provocat o națiune întreagă să anticipeze venirea lui Isus.

Dumnezeu a realizat această ispravă uimitoare printr-un om care nu era „normal”. De prea multe ori, „instinctul nostru de turmă” ne împiedică pe mulți dintre noi să fim folosiți de Dumnezeu. Ne temem atât de mult de ceea ce vor crede ceilalți despre noi dacă facem ceea ce ne spune El și dacă trăim călăuziți de Duhul Său și de Cuvânt. Încercăm să fim ca toți ceilalți și apoi ne întrebăm de ce obținem aceleași rezultate ca toți ceilalți. Acest lucru nu este inteligent!

Ioan s-a predat complet Duhului Sfânt și a reușit în ciuda tuturor dificultăților. Îndrăznește să Îl urmezi pe Duhul Sfânt, chiar dacă această înseamnă să mergi împotriva curentului, și vei obține și tu rezultate supranaturale.

Cum crește credința?

Luca 17:5-10

Și apostolii au spus Domnului: „Mărește-ne credința”.

Luca 17:5

Apostolii I-au cerut lui Isus același lucru pe care milioane de creștini îl cer și astăzi. Ei vor mai multă credință. Isus i-a uimit cu răspunsul Său, la fel cum îi uimește și astăzi pe oameni adevărul despre credință. El a spus că nu au nevoie de mai multă credință. Credința pe care o aveau era suficientă pentru a dezdăcina un copac și a-l arunca în mare. Doar că ei nu foloseau credința pe care o aveau (v. 6).

Isus a continuat să corecteze o idee greșită pe care o au majoritatea oamenilor despre credință. Credința nu apare pur și simplu și se pune să lucreze pentru tine. Credinței trebuie să i se spună ce să facă; ea este roaba ta. Stăpânii nu le cer robilor lor să lucreze, ci îi obligă să lucreze. Așa ar trebui să îți privești credința. Nu spera pasiv că a ta credință va funcționa și nici nu îi ceri timid să lucreze. Îți asumi autoritatea pe care o ai în Isus și îi poruncești!

Credința ucenicilor nu a lucrat mai mult pentru ei din cauză că ei nu au cerut mai mult de la credința lor. Ei credeau că este greu să crezi în minuni, că era mai nevoie de mai multă credință decât aveau ei. Acest lucru nu este adevărat nici pentru ei, nici pentru noi. Noi ne-am subestimat sclavul. Am crezut că avem nevoie de mai mulți sclavi, când adevărul este că acest sclav (credința) este atât de puternic încât poate realiza orice îi cerem.

Știi că funcționează credința pe care ți-a dat-o Dumnezeu pentru că ai fost născut din nou prin ea. Acum, că ai experimentat cea mai mare minune în viața aceasta, prin credința pe care ți-a dat-o Dumnezeu, nu te întoarce la a crede că nevoile tale sunt prea mari pentru credința ta. Dacă ai fost mântuit prin credință, poți fi vindecat, eliberat, asigurat și promovat prin credință. Astăzi, pune-ți credința la lucru și nu o lăsa să se odihnească până când nu își face treaba.

Arma Cuvântului

Matei 4:1-11; Marcu 1:12-13; Luca 4:1-13

Și Isus i-a răspuns, zicând: „Este scris că omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare cuvânt al lui Dumnezeu”.

Luca 4:4

Atunci când Duhul Sfânt L-a condus pe Isus în pustie, a făcut-o pentru ca El să fie ispitit de diavol. Cum a răspuns Isus? El a răspuns la fiecare ispită cu: „Este scris”. Cuvântul lui Dumnezeu este sabia Duhului (Ef. 6:17) și este singura armă spirituală ofensivă pe care o avem. Isus ne-a arătat cum să o folosim.

Deoarece Isus este Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 1:1), orice ar fi spus El ar fi fost Cuvântul. Când a fost ispitit, ar fi putut spune: „câț!” și diavolul ar fi trebuit să plece. Cu toate acestea, El a citat de fiecare dată Cuvântul scris al lui Dumnezeu, același Cuvânt pe care îl avem și noi astăzi.

Aceasta ne oferă o mare siguranță despre Cuvântul scris al lui Dumnezeu că este suficient pentru noi. Isus, în fața celor mai mari ispite pe care le putea oferi Satana, nu a trebuit să spună nimic care să nu fi fost consemnat deja în Scriptură. Cuvântul L-a susținut și L-a ajutat să învingă orice ispită de a păcătui. Este foarte posibil ca, atunci când El Se va întoarce pe pământ, să rostească pur și simplu Cuvântul scris pentru a-i distruge pe vrăjmașii Săi. Nu este de mirare că Satana încearcă să ne împiedice să studiem și să cunoaștem Cuvântul lui Dumnezeu!

Dumnezeu ți-a dat arma puternică a Cuvântului Său. Atunci când rostești Cuvântul cu credință, iadul se cutremură. Satana și slujitorii săi au experimentat deja ceea ce poate face Cuvântul. Îi cunosc puterea. Acum trebuie să o cunoști și tu și să fii convins de ea.

Cel drept va trăi prin credință

Habacuc 2:1-4

Iată, sufletul lui care este înălțat, nu este integru în el, dar cel drept va trăi prin credința lui.

Habacuc 2:4

Cel drept nu își folosește credința doar ocazional sau numai atunci când are probleme. Cel drept trăiește prin credință. Acest verset descrie credința ca pe o parte a vieții noastre la fel de esențială ca mâncatul sau respiratul. Atunci când eu și soția mea am început lucrarea de slujire, am avut dificultăți financiare. Foloseam adesea expresia „trăim prin credință” pentru a descrie starea noastră. Era nevoie, realmente, de o minune în fiecare zi pentru a mânca, a plăti facturile sau a cumpăra benzină pentru mașină. Chiar dacă credința noastră a crescut până la stadiul în care trăim în binecuvântare și nu trebuie să o folosim pentru a primi hrană în fiecare zi, trăim în continuare prin credință. Credința este ceea ce ne permite să avem o relație cu Dumnezeu și, prin urmare, să le slujim altora, ceea ce produce, în schimb, finanțe pentru împlinirea nevoilor noastre. Ne petrecem toată viața prin credință!

Nu trebuie să fii un slujitor pentru a trăi prin credință. Toată lumea trebuie să aibă zilnic părtășie cu Domnul, lucru care necesită credință. Trebuie să Îl recunoaștem pe Dumnezeu ca Sursă și să nu ne bazăm doar pe locurile noastre de muncă. Trebuie să ne bazăm pe El pentru a face față presiunilor din familie și de la locul de muncă, cu care ne confruntăm în fiecare zi. Trebuie să umblăm prin credință, nu doar pentru noi înșine, ci și pentru ceilalți. Oamenii pe care îi întâlnim în fiecare zi au nevoie de Domnul. Tu ai în tine minunile altora, pe care le poți elibera doar trăind prin credință. Ia astăzi o decizie conștientă de a trăi prin credință. Dacă toate nevoile tale sunt împlinite, crede că Dumnezeu te va ajuta să ajuți pe altcineva. Pe măsură ce practici trăirea prin credință în fiecare zi, credința ta va crește. Iar când vei avea nevoie, vei fi pregătit să primești prin credință. Cel drept trăiește prin credință.

Auzind vocea Lui

Ioan 10:1-5

*Portarul îi deschide și oile aud vocea lui; iar el își
cheamă oile pe nume și le conduce afară.*

Ioan 10:3

Isus a spus că oile Sale cunosc vocea Sa și nu cunosc vocea străinilor (v. 4-5). Și totuși, se pare că majoritatea creștinilor experimentează contrariul. Marea majoritate a credincioșilor aud clar vocea diavolului, a lumii și a firii lor, dar le este greu să audă vocea Domnului. Acesta nu este un creștinism normal.

Isus a pictat o imagine care arată că oile Sale sunt sensibile la vocea Sa și aud greu atunci când vine vorba de oricine altcineva. Aceasta ar trebui să fie experiența creștină tipică. Deci, ce se întâmplă cu noi? De ce experiența noastră pare să fie atât de diferită de cum a spus Isus că va fi?

Putem fi siguri că problema este la auzul nostru, nu la vorbirea lui Dumnezeu. El ne vorbește continuu, în diverse feluri, dar noi nu reușim adesea să Îl auzim. Psalmul 19:1-4 și Romani 1:20 declară că Dumnezeu ne vorbește prin creație. Fiecare zi are ceva nou de spus, dar suntem prea ocupați pentru a observa.

Dumnezeu vorbește și prin Cuvântul Său, dar puțin dintre noi ne facem timp să îl citim, să îl studiem și să medităm la el. Suntem prea ocupați cu televizorul, internetul, filmele, munca, sportul și cu o mulțime de alte lucruri care ne umplu capul și inima cu orice altceva decât Isus. Mai este de mirare că nu Îl auzim sau că nu Îi recunoaștem vocea atunci când ne vorbește?

Isus a spus că îți vorbește și că El te-a echipat pentru a-I auzi vocea. Trebuie doar să te racordezi! Fă-ți timp astăzi și în fiecare zi să nu ascuți nicio altă voce decât pe a Sa, și nu va trece mult până când Îl vei auzi mai mult decât pe oricine sau pe orice altceva.

Știind cine ești

Matei 4:1-11; Marcu 1:12-13; Luca 4:1-13

Și când ispititorul a venit la El, I -a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu poruncește ca aceste pietre să se facă pâini”.

Matei 4:3

Două dintre cele trei ispite ale Satanei au început cu cuvintele: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu”. Isus era Dumnezeu, dar El avea un trup omenesc care a trebuit să crească în cunoașterea și înțelepciunea lui Dumnezeu (Ioan 1:1; 1 Tim. 3:16; Luca 2:52). A fost nevoie de credință pentru ca mintea fizică a lui Isus să creadă mărturia Duhului din interiorul Său, conform căreia El era Mesia.

În Matei 4:3, Satana L-a atacat pe Isus în cel mai fundamental aspect al credinței Sale: Cine era El. Satana știa, de asemenea, că Lui Îi era foame. Transformarea pietrelor în pâine trebuie să fi fost o ispită pentru Isus, altfel Satana nu ar fi folosit-o. Satana este foarte subtil în ispitele sale. Părea că încerca să Îl determine pe Isus să facă o minune, dar El încerca, de fapt, să Îl determine pe Isus să Se îndoiască de Cine era El. El a încercat să Îl determine pe Isus să recurgă la puterea supranaturală a lui Dumnezeu pentru a-I confirma propria identitate, dar nu a funcționat! Isus știa Cine era și nu S-a îndoit niciodată de aceasta.

Spre deosebire de Isus, noi cădem uneori în această capcană a diavolului. Poate că spunem că argumentăm ceea ce credem, dar, de fapt, sperăm să ne convingem pe noi înșine. Cineva care știe cu adevărat cine este în Cristos nu trebuie să dovedească nimănui nimic, pentru că are siguranța deplină din Cuvântul lui Dumnezeu că El îl iubește și îl prețuiește. Isaia 30:15 spune: „Fiindcă astfel spune Domnul Dumnezeu, Cel Sfânt al lui Israel: «În întoarcere și odihnă veți fi salvați; în liniște și în încredere va fi tăria voastră»”. Astăzi, meditează la Cuvântul lui Dumnezeu și lasă-L pe Duhul Sfânt să îți întărească încrederea în Cine ești în Isus Cristos.

Prosperitatea este pe placul lui Isus

3 Ioan 2

*Preaiubitule, mai presus de toate doresc ca tu să prosperi
și să fii sănătos, așa cum prosperă sufletul tău.*

3 Ioan 1:2

Isus Și-a dat viața pentru a ne izbăvi din această lume rea (Gal. 1:4) și pentru a ne da o viață îmbelșugată (Ioan 10:10). După ce a umblat îndeaproape cu Isus și fiind inspirat de Duhul Sfânt, Ioan a scris că, își dorea mai presus de orice ca toți credincioșii să fie sănătoși și productivi. Pentru aceasta a murit Isus. El a spus că acest lucru se va întâmpla pe măsură ce sufletul nostru va prospera, iar sufletul nostru prosperă pe măsură ce trăim în adevărul Său.

Isus a spus că, cine Îl vede pe El, Îl vede pe Tatăl. El și Tatăl erau de acord în toate privințele și erau Una. Prin urmare, este de înțeles că oricine ne-ar iubi suficient de mult pentru a-Și jertfi propriul Fiu pentru a ne cumpăra libertatea ar face orice pentru bunăstarea noastră (Rom. 8:32). Totuși, mulți oameni cred astăzi că Dumnezeu fie se bucură de sărăcia și de bolile noastre, fie este indiferent față de acestea.

Cuvântul lui Dumnezeu arată clar că sufletul tău și restul vieții tale va prospera pe măsură ce îți deschizi inima pentru dragostea și purtarea de grijă a Domnului în fiecare domeniu al vieții tale – spiritual, emoțional, mental, social și fizic. Faptul că nu cred acest adevăr i-a determinat pe mulți să Îl vadă pe Dumnezeu ca fiind relevant doar pentru nevoile lor veșnice. Totuși, Cuvântul ne învață în mod clar că mântuirea ta cea minunată include mult mai mult! Pe măsură ce crezi, experimentezi și predici o Evanghelie completă, vei vedea realitatea și puterea lui Dumnezeu manifestându-se aici și acum. Nu ar trebui să respingi din niciun motiv ceea ce ți-a oferit Isus prin moartea Sa. El este proslăvit atunci când Îl lași să te ajute să prosperi. (Ps. 35:27). Astăzi, fă-I plăcere lui Isus trecând la un nivel nou de prosperitate.

Uimește-L pe Isus

Matei 8:5-13; Ioan 20:24-29

Isus i-a spus: „Toma, pentru că M-ai văzut, ai crezut; binecuvântați sunt cei ce nu au văzut și totuși au crezut”.

Ioan 20:29

Când am devenit conștient de faptul că Domnul face și astăzi minuni, mi-am dat seama că am ratat aspectul supranatural în viața mea de creștin. Aceasta m-a determinat să îmi doresc să recuperez timpul pierdut, primind imediat tot ce puteam. Am auzit despre viziuni, vise și îngeri care li se arată oamenilor și mi-am dorit toate aceste lucruri! Așa că, am început să mă rog ca aceste lucruri să mi se întâmple și mie. Însă, Domnul a folosit versete biblice precum cel de mai sus pentru a mă opri. Isus a spus că cea mai mare credință pe care a văzut-o vreodată a fost o credință care nu avea nevoie să vadă pentru a crede. Această credință era doar în Cuvântul lui Dumnezeu (Mat. 8:10). El i-a spus lui Toma că a crezut pentru că a văzut, dar exista o binecuvântare mai mare pentru cei care credeau deși nu vedeau. Aceasta înseamnă că vom umbla cu o credință mai mare pe măsură ce vom fi conduși exclusiv de Cuvântul lui Dumnezeu.

Aceasta mi-a clarificat lucrurile. Îmi doream binele suprem al lui Dumnezeu. Știam că, fără credință era imposibil să Îi fiu pe plac și îmi doream să acționez cu cea mai înaltă formă de credință. Aceasta nu înseamnă că refuz viziunile și visele – le-am experimentat pe ambele – dar acestea nu mai sunt obiectivul meu. Cuvântul lui Dumnezeu este suficient de supranatural. Dacă Domnul alege să folosească un înger sau alte mijloace pentru a-mi vorbi, ascult, dar eu nu mai necesit aceste lucruri. Cuvântul lui Dumnezeu nu are nevoie de nicio confirmare suplimentară; este autoritatea absolută în viața mea. De ce nu decizi astăzi să umbli prin credință și să crezi promisiunile lui Dumnezeu indiferent de ceea ce vezi, auzi sau experimentezi? Să ai o credință ca cea a centurionului, credința care L-a uimit pe Isus.

Puterea Satanei este limitată

Matei 4:1-11; Marcu 1:12-13; Luca 4:1-13

Și după ce diavolul a terminat toată ispitirea, a plecat de la El pentru un timp.

Luca 4:13

Expresia din acest verset sugerează că Satana și-a epuizat arsenalul de ispite cu Isus și a trebuit să plece. Noi i-am acordat, în mod eronat, prea mult credit. El nu are un număr nelimitat de ispite pe care să le folosească împotriva noastră. Așa cum spune versetul din 1 Ioan 2:16, există trei domenii în care ne ispitește diavolul: pofta cărnii, pofta ochilor și lăudăroșia vieții. Cele trei ispite ale lui Isus corespund acestor trei categorii.

Acordându-i Satanei puteri și abilități nelimitate, l-am făcut mai mare decât este el în realitate. Adevărul este că: „Nu v-a luat nicio ispită, decât ceva obișnuit omului; dar credincios este Dumnezeu, Care nu va permite să fiți ispitiți peste ce sunteți în stare, ci împreună cu ispita va face și o cale de scăpare, ca voi să fiți în stare să o purtați” (1 Cor. 10:13).

Satan ar vrea să crezi că el este mai puternic decât este în realitate. Una dintre cele mai mari arme ale sale este intimidarea, dar Isus l-a învins din toate punctele de vedere. Colții i-au fost smulși! Acum el poate doar să răcnească ca un leu, căutând să devoreze sufletele neinformate care nu își cunosc autoritatea în Isus Cristos (1 Petru 5:8).

Astăzi, umblă în adevărul că orice luptă la care te provoacă Satana este doar temporară. Nu renunța și va trebui să renunțe diavolul. La timpul potrivit, vei secera dacă nu vei cădea de oboseală (Gal. 6:9).

Împărtășește-ți credința

Ioan 1:37-42

El întâi a găsit pe fratele său Simon și i-a spus: „Noi am găsit pe Mesia (care fiind tradus este Cristosul)”.

Ioan 1:41

Andrei a fost primul ucenic al lui Isus care și-a împărtășit credința și a adus pe altcineva la Cristos. Uite pe cine a adus – pe Petru, care a devenit unul dintre cei mai mari apostoli ai lui Isus. El a predicat în ziua Cincizecimii și trei mii de oameni au fost născuți din nou. A vindecat un olog la poarta templului și, ca urmare, cinci mii de oameni au fost născuți din nou. El a înviat-o pe Dorca din morți, a introdus creștinismul neamurilor și a scris două cărți ale Bibliei care au slujit milioane de oameni de-a lungul secolelor.

Gândește-te câte milioane de oameni a atins Petru și la faptul că Andrei a fost responsabil pentru toate acestea. Realizările lui Petru consemnate în Scriptură le depășesc cu mult pe cele ale lui Andrei, totuși, fără Andrei, Petru nu l-ar fi cunoscut pe Isus. În ochii lui Dumnezeu, ceea ce a făcut Andrei a fost la fel de important ca ceea ce a făcut Petru.

Fiind cel care l-a prezentat pe Petru lui Isus, Andrei a avut un rol în toate isprăvile lui Petru. Prin urmare, în Ziua în care ne vom primi răsplata de la Domnul, Andrei va împărtăși fiecare răsplată pe care o va primi Petru.

Poate că nu îți vei zgudui lumea așa cum a făcut-o Petru, dar Dumnezeu te-a chemat să îți împărtășești credința și altora, așa cum a făcut Andrei. Cine știe, o persoană pe care o conduci la Isus ar putea să fie un al Petru.

Dumnezeu respectă legile Sale

Romani 3:19-31

Unde este atunci fala? Este exclusă. Prin ce lege?

A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

Romani 3:27

Pavel vorbește aici despre „legea credinței”. Credința este o lege. Așa cum există legi în lumea fizică, există legi și în sfera spirituală. Eșecul de a înțelege acest lucru stă la baza frustrărilor multor creștini. Ei nu înțeleg de ce Dumnezeu nu intervine pentru a pune capăt situației lor jalnice sau că există legi pe care trebuie să învețe să le respecte.

O persoană care se aruncă de pe o clădire cu zece etaje nu ar trebui să fie supărată pe Dumnezeu când cade. Legea gravitației, pe care a creat-o Dumnezeu, o poate răni sau ucide dacă nu o respectă și nu acționează în consecință. Cauzat de gravitație nu este o chestiune personală din partea lui Dumnezeu. Legea gravitației este o constantă pe care Dumnezeu nu o anulează pentru comoditatea noastră. Dacă am opri gravitația pentru ca persoana care sare de pe clădirea cu zece etaje să nu se rănească, ar exista nenumărate alte decese cauzate de accidente rutiere și feroviare. Aceasta face din gravitație o lege. Ea este constantă și universală.

Tot astfel, există legi pe care Dumnezeu trebuie să le onoreze. El ne iubește și vrea să ne răspundă la rugăciuni, dar nu Își va încălca propriile legi pentru a face aceasta. În lumea fizică există o lege a semănării și a recoltării. Fermierul care nu seamănă nu ar trebui să se supere pe Dumnezeu atunci când recolta pentru care s-a rugat nu crește. El nu a cooperat cu legile stabilite de Dumnezeu. În același mod, mulți creștini nu cooperează cu legile lui Dumnezeu pentru prosperitate, vindecare, succes și bucurie, dar nu pot înțelege de ce nu culeg rezultate pozitive.

Astăzi, fă o prioritate din a începe să înveți și apoi să acționezi conform legilor spirituale ale lui Dumnezeu. Astfel, vei putea să te bucuri de binecuvântările pe care Dumnezeu dorește să le ai.

Adevărata prosperitate nu este egoistă

2 Corinteni 9:1-15

Și Dumnezeu este în stare să facă tot harul să abunde spre voi, ca având totdeauna toată îndestularea în toate, să abundați spre fiecare lucrare bună.

2 Corinteni 9:8

Crezi că Isus a fost egoist în vreun fel? Și totuși, dacă studiezi cu adevărat Evangheliile, este evident că Isus nu a dus niciodată lipsă de nimic. Mai mult, el avea atât de mulți bani încât avea nevoie de un casier (Ioan 13:29). Cu toate acestea, majoritatea creștinilor se opun prosperității financiare pentru că o echivalează cu lăcomia. Fără îndoială că mulți creștini greșesc în privința aceasta, dar iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor, nu banii în sine (1 Tim. 6:10). Adevărata prosperitate, așa cum o învață Biblia și cum a practicat-o Isus, nu este egoistă sau lacomă. Isus avea mult pentru că dădea mult. Așa cum spune acest verset, Domnul ne face să prosperăm astfel încât să avem destul ca să dăm pentru orice lucrare bună. Cei care nu pot să dea pentru orice le-ar plăcea nu au ajuns încă la acel nivel de prosperitate oferit de Dumnezeu. Alt verset care susține această idee este cel din Efeseni 4:28, care spune: „Cel ce a furat, să nu mai fure, ci mai degrabă să muncească, lucrând cu mâinile ce este bun, ca să aibă să dea celui ce are nevoie”. Dumnezeu te ajută să prosperi pentru a-i putea binecuvânta pe alții. Credincioșii care spun: „Eu am suficient și nu I-aș cere niciodată lui Dumnezeu mai mult”, arată faptul că ei cred că prosperitatea este doar pentru ei. Cu o astfel de atitudine, ar fi egoist să crezi pentru mai mulți bani. Ei cred că sunt sfinți dacă le sunt împlinite doar nevoile de bază. Însă, după ce înțeleg că prosperitatea nu este numai pentru ei, că ei pot fi un canal al purtării de grijă a lui Dumnezeu pentru alții, această atitudine de genul „am suficient” va fi demascată ca fiind ridicolă și fariseică! Care este motivul pentru care vrei să prosperi? Este totul pentru un câștig egoist sau vrei să fii o binecuvântare pentru alții? Astăzi, în loc să te gândești la toate nevoile și dorințele tale financiare, privește în jurul tău și gândește-te la nevoile și la dorințele celorlalți. Stârnește-ți dorința de a împlini acele nevoi. Astfel, vei avea motivația corectă pentru a prospera. Dacă Dumnezeu poate face ca binecuvântarea să treacă prin tine, El o va face să ajungă și la tine.

Clarifică-ți îndoielile

Ioan 1:43-51

Și Natanael i-a spus: „Poate veni vreun lucru bun din Nazaret?” Filip i-a spus: „Vino și vezi”.

Ioan 1:46

Natanael suferea de un scepticism care îi afectează și pe mulți oameni din zilele noastre. Isus nu este decât o persoană care a provocat multe neînțelegeri între oameni. Toată această vorbărie despre faptul că „Isus este singura cale” este controversată și mulți oameni cred că din creștinism nu poate ieși nimic bun. Ei sunt sceptici, la fel ca Natanael.

Este meritul lui Natanael că a venit la Isus și I-a oferit ocazia să dovedească că El este Cine au spus alți oameni, precum Filip, că este. Putem doar să speculăm ce făcea Natanael sub acel smochin (v. 50), dar este clar că era ceva ce i-a dovedit dincolo de orice îndoială că Isus era Mesia. Isus nu l-a muștrat pe Natanael pentru îndoielile sale, ci i le-a înlăturat.

Isus este Cuvântul viu, iar Cuvântul Său are un răspuns pentru fiecare îndoială pe care noi sau oricine altcineva pe care îl întâlnim am putea-o avea. Noi trebuie să fim onești și deschiși înaintea Sa, așa cum a fost și Natanael (v. 47), și trebuie să ne apropiem de El atunci când suntem îngrijorați în loc să fugim de El sau să Îl evităm. Isus știe prin ce trecem în viață; a trecut și El prin aceleași lucruri (Ps. 103:14). Nu este păcat să ai îndoieli, dar devine păcat dacă păstrăm aceste îndoieli, nu mergem la Domnul cu ele și permitem necredinței să ne acapareze inima și mintea.

Astăzi, fii ca Natanael și adu la Isus orice îndoieli ai avea legate de credința ta. Lasă-L pe Duhul Sfânt să te învețe adevărul din Cuvântul Său. Îți garantez că vei fi transformat.

Pur și simplu fă!

Ioan 2:1-11

Mama Lui a spus servitorilor: „Faceți orice vă va spune”.

Ioan 2:5

Maria Îl cunoștea pe Isus mai bine decât oricine altcineva în această perioadă din viața Lui. Deși ea știa cu siguranță că Isus nu era un om obișnuit, cererea ei de a le oferi oaspeților mai mult vin reflecta credința ei că El putea face lucruri pe care alții nu le puteau face. Instrucțiunile ei pentru slujitori au fost: „Faceți orice vă va spune”. Aceasta arată că ea știa nu numai că Isus poate să facă minuni, ci și că modul Său de a face lucrurile nu se conforma întotdeauna cu gândirea convențională.

Într-adevăr, Isus le-a spus slujitorilor să umple vasele cu apă și apoi să o ducă stăpânului ospățului. Acest lucru sfida logica. Toată lumea știa că oaspeții voiau mai mult vin, nu apă. Totuși, la îndemnul Mariei, acești servitori au făcut exact ce le-a spus Isus să facă, iar rezultatele au fost minunate. Apa s-a transformat în cel mai bun vin.

Această minune nu ar fi avut loc dacă slujitorii nu ar fi făcut ceea ce li s-a părut absurd. Căile Domnului nu sunt căile noastre și gândurile Sale nu sunt gândurile noastre (Is. 55:8). Pentru a vedea puterea Sa miraculoasă în viața noastră, trebuie să facem tot ce El ne spune să facem, oricât de absurd ar părea.

Nebunia lui Dumnezeu este întotdeauna mai înțeleaptă decât înțelepciunea oamenilor și slăbiciunea lui Dumnezeu este mai puternică decât oamenii (1 Cor. 1:25). Astăzi, pur și simplu fă orice ți-ar spune El să faci!

Credința și speranța

Evrei 11:1-6

Iar credința este substanța lucrurilor sperate, dovada lucrurilor nevăzute.

Evrei 11:1

Există o relație directă între credință și speranță. Nu se poate una fără cealaltă. Credința dă substanță lucrurilor la care sperăm. Înlătură speranța, iar credința nu are niciun scop de atins. O poveste care ilustrează acest adevăr este despre un țăran care a ajuns din întâmplare la o slujbă, la biserică. În timp ce oamenii au început să Îl laude pe Domnul, temperatura din sanctuar a început să crească. El a văzut un ușier apropiindu-se de perete și răsucind un buton pe o mică cutie albă. În câteva secunde, pe fața acestui țăran a început să sufle aer rece, care venea dintr-un orificiu de aerisire. Complet uimit, i s-a părut că acesta trebuie să fie unul dintre lucrurile grozave pe care le-a experimentat vreodată!

El l-a întrebat imediat pe ușier ce este acel dispozitiv și cum ar putea să obțină și el unul. Ușierul i-a spus că este un termostat și că se găsește la toate magazinele de bricolaj. Bărbatul abia aștepta să iasă de la slujba bisericii și să cumpere unul. După ce a cumpărat un termostat, l-a dus acasă și l-a montat pe peretele casei sale; dar oricât răsucea butonul, nu ieșea aer rece. Acest om nu și-a dat seama că nu termostatul producea aerul rece. El doar pornea și oprea unitatea de alimentare. Aceasta este o imagine frumoasă a modului în care credința și speranța lucrează împreună. Speranța este termostatul. Ea îți activează credința. Deși credința ta este puterea care învinge lumea, speranța este victoria pe care o obține credința ta. Înlătură speranța și credința nu va fi activată. Credința trebuie să aibă un scop.

Lasă-L pe Dumnezeu să dezvolte astăzi în tine o speranță puternică și apoi eliberează-ți toată credința pentru a o susține.

Există o mânie dreaptă

Ioan 2:12-14

Și, făcând un bici de frânghii, i-a scos pe toți afară din templu, și oile și boii, și a vărsat banii schimbătorilor și le-a răsturnat mesele.

Ioan 2:15

Isus a adus în lume mesajul „iubește-ți vrăjmașii” și l-a demonstrat în așa fel încât unii oameni au uitat cazuri ca acesta, în care Isus și-a arătat în mod clar mânia. Mânia poate fi o emoție dumnezeiască. Efeseni 4:26 ne spune să ne mâniem și să nu păcătuim. Există un mod drept de a te mânia, care nu este păcătos. Însă, Efeseni 4:26 continuă, spunând: „să nu apună soarele peste furia voastră”. Aceasta nu înseamnă că este în regulă să fii furios pe parcursul zilei, atât timp cât te pocăiești înainte de culcare. Este vorba, mai degrabă, despre cum să gestionăm această mânie dreaptă. Noi nu trebuie să o lăsăm niciodată să se odihnească. Nu trebuie să o lăsăm să se stingă, ci trebuie să fim înflăcărați împotriva lucrurilor diavolului.

În întreaga Biblie ni se spune să urâm răul (Ps. 45:7; 119:104,116; Prov. 8:17; Rom. 12:9). Ar trebui să ne înfuriem atunci când îl vedem pe vrăjmaș ucigând, furând și distrugând! Cheia pentru a distinge între o mânie dreaptă și o mânie carnală este să recunoaștem cine sau ce este obiectul mâniei noastre. Mânia dumnezeiască este îndreptată asupra diavolului, fără a ține cont de sine, dar mânia carnală este centrată pe sine și îndreptată împotriva oamenilor care ne rănesc sau ne ofensează în vreun mod (Ef. 6:12).

Dacă ești mânios pe cineva astăzi, iartă-l și încredințează acea persoană în mâna lui Dumnezeu. Dar dacă ești furios pe diavol pentru că te-a rănit pe tine sau pe altcineva, ești în deplin acord cu Isus. Amintește-ți că El urăște orice rău. Din acest motiv, El l-a învins pe Satan și pe toți demonii săi (Col. 2:15) și a procurat pentru tine pace și victorie deplină.

Bucuria nașterii din nou

Ioan 3:1-21

*Isus a răspuns și i-a zis: „Tu ești învățător al lui Israel
și nu știi acestea?”*

Ioan 3:10

Nicodim era un om foarte educat în chestiuni religioase, dar nu avea nici cea mai mică idee despre ce vorbea Isus când i-a spus: „Dacă un om nu este născut din nou, nu poate vedea împărăția lui Dumnezeu” (v. 3). Relația lui Nicodim cu Dumnezeu era pur academică. El știa multe despre Dumnezeu, dar nu îl cunoștea în mod personal pe Dumnezeu. Fiind Fiul lui Dumnezeu, Isus avea o relație unică și intimă cu Tatăl, care îl intriga pe Nicodim. El căuta să o înțeleagă, iar Isus i-a spus că acest tip de relație era disponibilă și pentru el prin „nașterea din nou”.

Desigur că Nicodim a întrebat în versetul patru: „Cum se poate naște un om, fiind bătrân? Poate să intre a doua oară în pântecele mamei sale și să se nască?” Isus i-a explicat că, devii una cu Dumnezeu din punct de vedere spiritual doar atunci când duhul este renăscut și regenerat prin puterea lăuntrică a Duhului Sfânt. El a spus: „Dacă cineva nu este născut din apă și din Duh, nu poate intra în împărăția lui Dumnezeu. Ce este născut din carne este carne; și ce este născut din Duhul este duh” (v. 5-6). Lucrul principal care diferențiază creștinismul de religie este experiența nașterii din nou. Noi nu avem doar o modalitate sigură de a ajunge în cer, ci am fost născuți de sus. În duhul nostru trăiește Duhul Sfânt al lui Dumnezeu și suntem în comuniune constantă cu Tatăl, cu Isus și cu Duhul Sfânt. Viața veșnică nu începe doar după ce trupul nostru moare, ci este calitatea vieții și binecuvântarea spirituală în care trăim din momentul în care suntem născuți din nou. Creștinismul este o relație, nu o religie. În calitate de credincios, tu ai privilegiul extraordinar de a avea părtășie continuă cu Dumnezeu, Tatăl tău, cu Isus, Domnul și Mântuitorul tău, prin Duhul Sfânt, Care trăiește în tine. Astăzi, bucură-te de faptul că ești născut din nou.

Cel mai mare profet

Ioan 3:22-37

El trebuie să crească, dar eu să mă micșorez.

Ioan 3:30

Isus a spus în Luca 7:28: „Între cei născuți din femei, nu este profet mai mare decât Ioan Botezătorul”. Eu cred că povestea lui Ioan ne arată motivul principal pentru care Isus l-a numit cel mai mare profet care a trăit vreodată. Ioan Botezătorul a petrecut treizeci de ani pregătindu-se pentru lucrarea sa de slujire. El nu s-a bucurat de beneficiile normale ale copilăriei sau adolescenței. El a trăit în pustie, departe de oameni și pus deoparte pentru Dumnezeu (Luca 1:80). Apoi, în cele din urmă, timp de aproximativ șase luni el s-a bucurat în slujirea sa de un succes cum nu a mai avut niciun alt om. Mulțimile se adunau în pustie pentru a-l asculta predicând. A devenit cel mai influent om din Israel și era cunoscut de conducătorii romani.

Apoi, într-o zi el L-a botezat pe Isus în râul Iordan și L-a proclamat Mesia (Mat. 3:13-17; Ioan 1:29). Din acel moment, mulțimile și chiar și proprii lui ucenici au început să Îl urmeze pe Isus în număr tot mai mare. Acest lucru i-ar fi distrus pe majoritatea oamenilor; dar când a fost întrebat despre aceasta, Ioan a răspuns: „El trebuie să crească, iar eu trebuie să scad”. La scurt timp după aceasta, a fost închis (Mat. 4:12), iar după un an și jumătate într-o celulă întunecată, a fost decapitat. Măreția lui Ioan nu a constat în propria sa reușită, ci în reușita Altuia. Isus a datorat mare parte din succesul Său lucrării de pregătire a lui Ioan. În societatea noastră obsedată de celebrități, puțini oameni vor să fie cântărețul de rezervă sau managerul de scenă. Noi am adoptat o mentalitate conform căreia, dacă nu suntem în lumina reflectoarelor, nu suntem nimic. Isus nu vede lucrurile așa! El ne-a învățat în Matei 23:11 că: „cel ce este cel mai mare dintre voi va fi servitorul vostru”. Cu siguranță că Ioan Botezătorul a fost cel mai mare profet pentru că a fost un mare slujitor al lui Isus. Viața lui și lauda pe care i-a adus-o Isus este tot ce ai nevoie pentru a te inspira să fii un mare slujitor al lui Isus și al tuturor celor pe care îi întâlnești astăzi.

Acționează pe baza credinței tale

Iacov 2:14-26

Așa și credința, dacă nu are fapte, este moartă, fiind singură.

Iacov 2:17

Pe 30 decembrie 1973, m-am rănit foarte grav la spate. Am simțit o durere extrem de puternică și nu m-am mai putut îndrepta. Abia mai puteam vorbi și omoplații mei aproape că se atingeau. S-a întâmplat cu o noapte înainte de a fi ordinar în slujire, și nu mă puteam gândi decât la ce mărturie groaznică va fi aceasta la ordinară mea.

M-am rugat cu credință să fiu vindecat, apoi am început să mă împotrivesc durerii și diavolului acționând pe baza rugăciunii mele făcute cu credință. Am făcut flotări, genuflexiuni, m-am aplecat să îmi ating degetele de la picioare și orice altceva ce nu aveam, de altfel, chef să fac. Am observat îmbunătățiri, dar nu o vindecare completă. Am făcut un duș și îmi spălăm părul pentru a mă pregăti pentru serviciu. Mă durea groaznic să îmi îndoi capul sub duș, dar știam că sunt vindecat și eram hotărât să acționez ca atare. Între prima și a doua clătire, toată durerea a dispărut și m-am simțit complet normal.

Imaginează-ți o persoană aflată într-o clădire în flăcări. Ea crede că va muri dacă nu iese din acea clădire, dar pur și simplu stă nemișcată. E o nebulie, nu-i așa? Tot astfel, credința fără acțiunea corespunzătoare nu este o credință autentică. Noi trebuie să acționăm în conformitate cu ceea ce credem. În cazul meu, aveam nevoie de vindecare pentru spatele meu, așa că mi-am folosit spatele ca și cum eram deja vindecat, pentru că eram!

Oamenii care spun că se încred în Dumnezeu pentru prosperitate, dar nu dăruiesc, se înșală singuri. O persoană care spune: „Sunt vindecat”, dar continuă să acționeze ca și cum ar fi bolnavă și să se concentreze asupra simptomelor, își anulează orice urmă de credință pe care o are. O persoană care mijlocește pentru cineva și apoi se întreabă cu îngrijorare dacă se va întâmpla vreodată ceva, nu acționează cu credință. Adevărata credință biblică trebuie pusă în practică. Prin urmare, astăzi, acționează în conformitate cu ceea ce crezi.

Lumină pentru a vedea încotro mergi

Marcu 4:21-23

Și le-a spus: „Este adusă o candelă ca să fie pusă sub oboroc, sau sub pat? Și nu ca să fie pusă pe sfeșnic?”

Marcu 4:21

Atunci când Isus a spus aceasta, tocmai le explicase ucenicilor Săi pilda semănătorului. Această învățătură subliniază importanța Cuvântului lui Dumnezeu în viața noastră. Noi nu putem aduce roade fără să punem Cuvântul lui Dumnezeu în inima noastră, la fel cum un fermier nu poate avea o recoltă fără să planteze semințe. Apoi, Isus a spus că o candelă trebuie să fie pusă pe sfeșnic pentru a lumina. Domnul vorbea despre importanța Cuvântului Său.

„Cuvântul Tău este o lampă pentru picioarele mele și o lumină pentru cărarea mea” (Ps. 119:105). Isus spunea despre Cuvântul lui Dumnezeu că este modul în care El aruncă lumină asupra tuturor situațiilor noastre. Fără iluminarea Cuvântului lui Dumnezeu, ne vom împiedica în întuneric. Mai mult, ce rost are să avem o lumină dar să nu o folosim? De ce ar pune cineva o lampă sub pat sau sub un coș, blocând lumina? Nu are sens. Dar exact aceasta facem noi adesea cu lumina pe care ne-a dat-o Dumnezeu.

De câte ori am neglijat să medităm la Cuvântul lui Dumnezeu din cauza programelor noastre încărcate și, ca urmare, am orbecat în timpul zilei? Influența Cuvântului lui Dumnezeu în viața noastră nu este un lux de care ne putem lipsi. Este esențială ca lumina într-o încăpere întunecată. Lumina în întuneric ne permite să funcționăm ca și cum ar fi zi, atât timp cât lumina se află într-un loc proeminent.

Inima ta este sfeșnicul pe care așezi lumina Cuvântului lui Dumnezeu. Pe măsură ce meditezi la el zi și noapte, nu există circumstanță sau secret care să nu îți fie revelate în mod clar prin lumina Cuvântului (Marcu 4:22). Astăzi, vei vedea pe unde mergi și nu vei cădea, dacă Cuvântul Său strălucește puternic în inima ta.

Prima ta dragoste

Apocalipsa 2:1-7

Cu toate acestea am ceva împotriva ta, pentru că ți-ai părăsit dragostea dintâi.

Apocalipsa 2:4

Tu te înfiori citind acest pasaj din Scriptură? Majoritatea creștinilor o fac, pentru că știi că nu Îl iubesc pe Isus așa cum ar trebui, iar acest verset le amintește de aceasta. Dar Isus nu vorbea despre a reveni la modul în care noi Îl iubeam la început, ci despre a ne întoarce la revelația despre modul în care El ne-a iubit. Așa cum a spus apostolul Ioan: „Noi Îl iubim pentru că întâi El ne-a iubit” (1 Ioan 4:19). Adesea, predicile se concentrează pe faptul că ar trebui să îi iubim pe ceilalți. Deși acesta este cu siguranță un lucru bun, cea mai mare și mai distinctivă caracteristică a unui creștin adevărat este dragostea lui pentru frați (Ioan 13:35). Dar nu putem oferi ceva ce nu am primit. Până când nu avem o revelație adevărată despre cât de mult ne iubește Dumnezeu, nu putem să îi iubim cu adevărat pe ceilalți. Încercarea de a face acest lucru fără o dragoste vie și trăită de noi înșine este ca și cum am încerca să dăm cuiva să bea dintr-o fântână care a secat. Nu se poate! Viața creștină nu este doar greu de trăit, ci este imposibil de trăit prin puterea noastră. Creștinismul adevărat nu înseamnă că eu și cu tine trăim pentru Isus, ci că Isus trăiește prin noi (Gal. 2:20). Nicăieri nu este acest lucru mai evident decât în dragostea față de ceilalți. Dragostea despre care vorbește Isus include și întoarcerea celui alt obraz (Mat. 5:39) și iertarea celor care ne răstignesc (Luca 23:34). Această formă de dragoste este imposibilă din punct de vedere uman. Noi putem trăi în felul acesta doar umblând în dragostea supranaturală care vine numai de la Dumnezeu.

Prin urmare, iubirea față de ceilalți este rodul, nu rădăcina, dragostei lui Dumnezeu pentru tine. Pe măsură ce te întorci la bucuria de a înțelege cât de mult te iubește Dumnezeu, așa cum ai făcut atunci când L-ai primit pentru prima dată pe Isus ca Domn și Mântuitor, îi vei iubi pe ceilalți mai mult din întâmplare decât ai făcut-o vreodată în mod intenționat.

GOLD BOOKS

Aceasta a fost o previzualizare gratuită.

Pentru a continua lectura, comandă cartea completă pe goldbooks.ro.

In fiecare zi cu Isus

de Andrew Wommack

goldbooks.ro

<https://goldbooks.ro/andrew-wommack/in-fiecare-zi-cu-isus-125.html>

Livrare prin curier in 1-3 zile . Plata card sau ramburs

Editura Gold Books . Baia Mare